

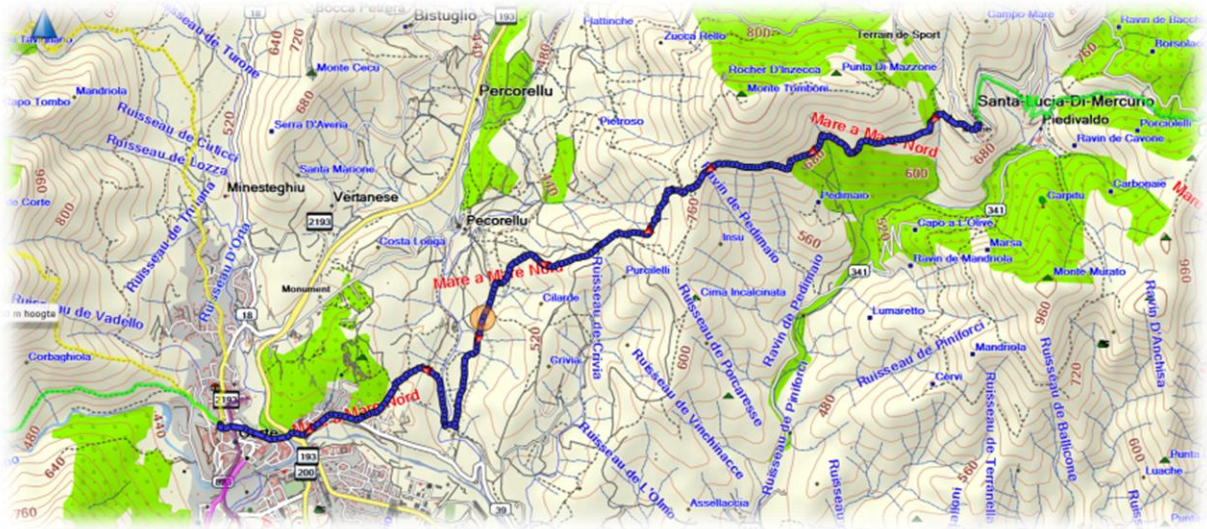
Onze rondrit eindigt in Bastia. We hebben er wat rondgeslenterd maar al bij al viel deze stad toch wel wat tegen. Veel is er niet te zien. Het overgrote deel van de stad is tevens in verval.

Zaterdag 13 juni 2015

- Van : Santa-Lucia-Di-Mercurio 760 m
- Naar : Corté 400 m
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 5 uur

Myriam en Lut nemen een extra rustdag. Henri stapt met de Josine van Santa-Lucia-Di-Mercurio naar Corte via de Mare a Mare Nord. Ik doe de wandeling, alleen, in omgekeerde richting.

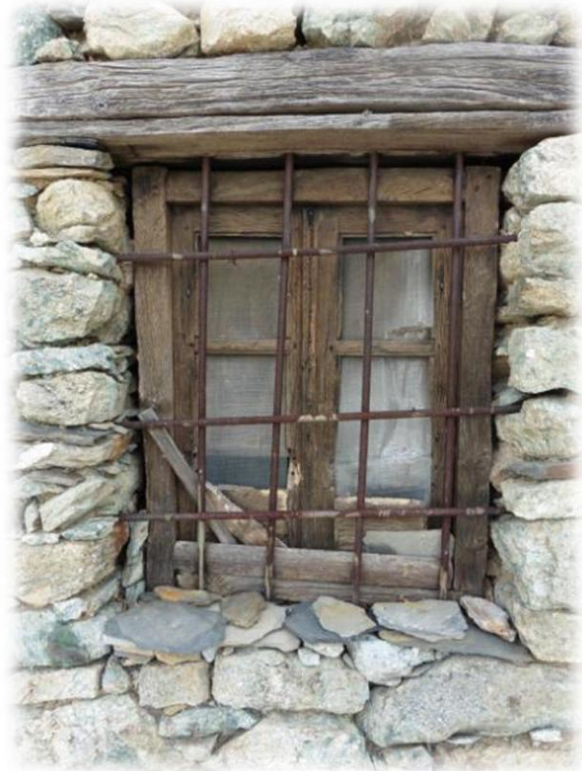
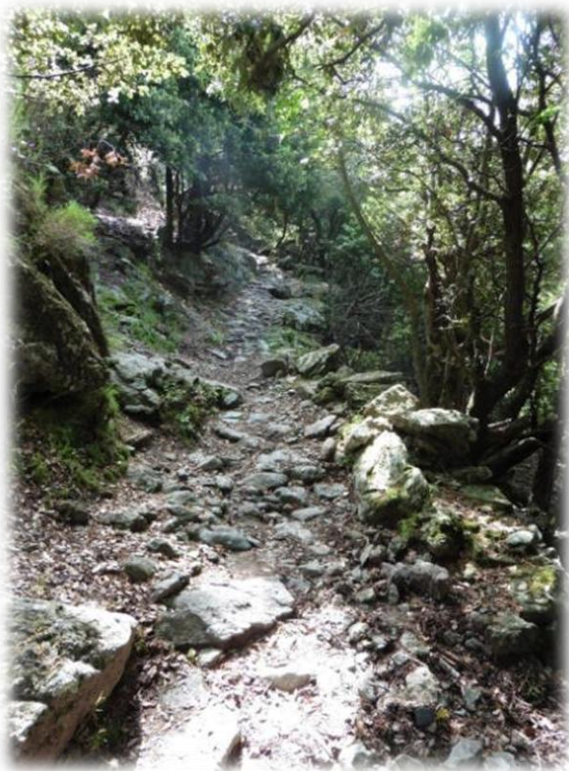

Enkel de kop en wat beenderen blijft er over van een overleden, wilde gems. In 1348 werd Corsica getroffen door de pestepidemie. Corsica diende hiervoor een zware tol te betalen: het verloor een derde van zijn bevolking.

Als ik de andere groep kruis komen we ook een groep Fransen tegen die vergezeld zijn van een gids. Wederom hebben we het over de dodentol van enkele dagen geleden.

De bergdorpjes zijn vanop enige afstand adembenemend mooi. Na onze tocht verkennen we met de voltallige groep de stad Corte.

Het standbeeld van Pascal Paoli bevindt zich in het midden van de stad op de Place Paoli. Paoli werd in 1755 benoemd tot leider van het onafhankelijke Corsica met als hoofdstad Corte. Paoli liet er een universiteit bouwen, liet koperen en zilveren munten slaan en liet moerassen droog leggen.

Op de voorgrond staat het standbeeld van Gaffori. Op de achtergrond staat zijn huis dat nog steeds de kogelinslagen bevat van de verschillende aanvallen op zijn woning. Het standbeeld van Gaffori wijst in de richting van de citadel van Corte. Meermaals dienden zijn soldaten van in zijn woning aanvallende troepen op de citadel te beschieten.

In 1746 belegerde Gaffori de Genuezen in de citadel van Corte. Met ontzetting herkende Gaffori zijn eigen zoon die door de Genuezen was ontvoerd en op een muur van de citadel werd vastgebonden.

De soldaten hielden meteen op met schieten, maar de echtgenote : Faustine snelde op hen toe en riep : “Blijven schieten, denk niet aan mijn zoon maar aan het vaderland!” Gaffori nam de citadel in en vond zijn zoon ongedeerd terug.

In 1750 was Genua weer meester van de citadel en vandaaruit trachtte ze de stad te veroveren. In het huis van Gaffori was er slechts een handvol soldaten aanwezig die Faustine bewaakten tijdens de afwezigheid van Gaffori. Toen de soldaten zich wilden overgeven, dreigde Faustine de lont in het kruitvat te steken. De soldaten kregen weer moed en hielden stand tot Gaffori met nieuwe troepen kwam opdagen.

In 1753 werd Gaffori verraden door zijn eigen broer; hij vond de dood in een hinderlaag van de Genuezen. Tot op de dag van vandaag wordt Gaffori aanzien als een van de grootste leiders van Corsica. Maar ook zijn echtgenote Faustine wordt geëerd. Op de sokkel van Gaffori zijn standbeeld zijn afbeeldingen aangebracht van Faustine haar heldendaden.

Corsica ligt tussen het Italiaanse eiland Sardinië en Ligurië op het vasteland van Italië. Het ligt 180 km ten zuiden van het Franse vasteland met Nice, 80 km ten westen van Italië en maar 12 km van Sardinië. Corsica is 8.720 km² groot en is daarmee het grootste eiland van Frankrijk en na Sicilië, Sardinië en Cyprus het grootste in de Middellandse Zee.

De enige berg waar nog sneeuw op ligt is de Monte Cinto. Met zijn 2.706 meter is hij de hoogste berg op Corsica. Hij werd voor het eerst beklommen op 6 juni 1882. Ikzelf heb hem 125 jaar later beklommen in 2007.

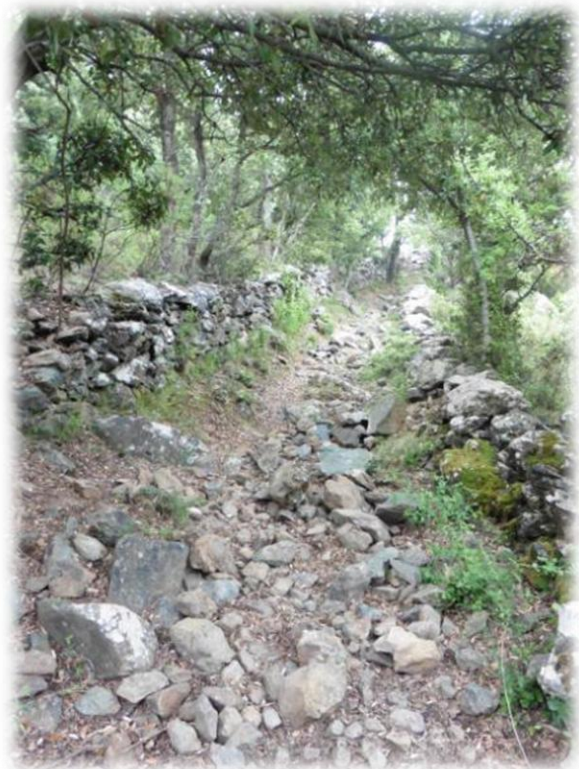

Zondag 14 juni 2015

- Van : Sermano 700 m
- Naar : Poggio-Di-Venaco 600 m
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 7 uur

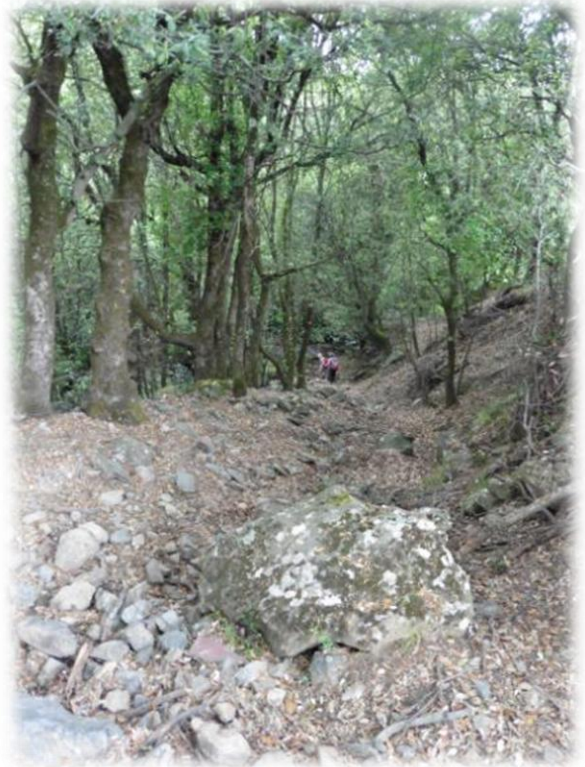

Ik stap vandaag met Myriam en met Lut. Corsicanen schieten graag en oefenen regelmatig op een of ander verkeersbord in de buurt.

We stappen door een bos met kurkeiken. De kurkeik is een steeds groenblijvende boom die tot 20 meter hoog kan worden. De vrucht van de boom, de eikel wordt 1,5 tot 3 cm lang.

De kurk wordt om de 8 à 10 jaar van de stam gepeld. Deze kurk wordt gebruikt voor isolatie, voor schoenzolen, voor vloer- en wandbekleding, voor reddingsboeien en natuurlijk voor de afsluiting van flessen. Het pellen van de schors moet zorgvuldig gebeuren, anders loopt men het risico dat de onderliggende weefsels beschadigd worden en de boom sterft.

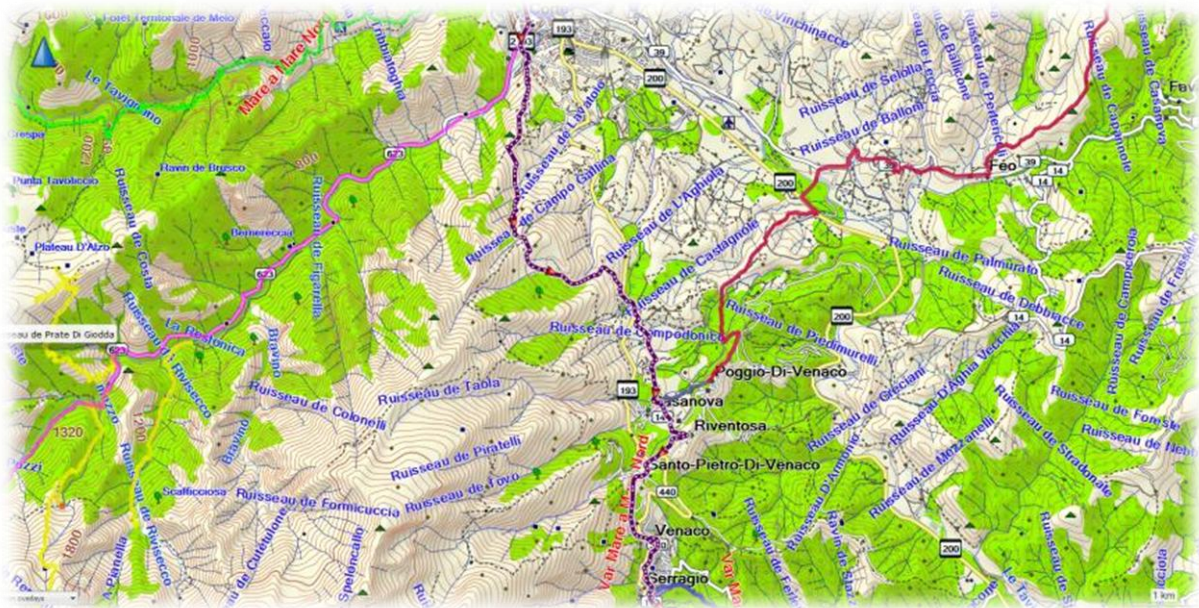

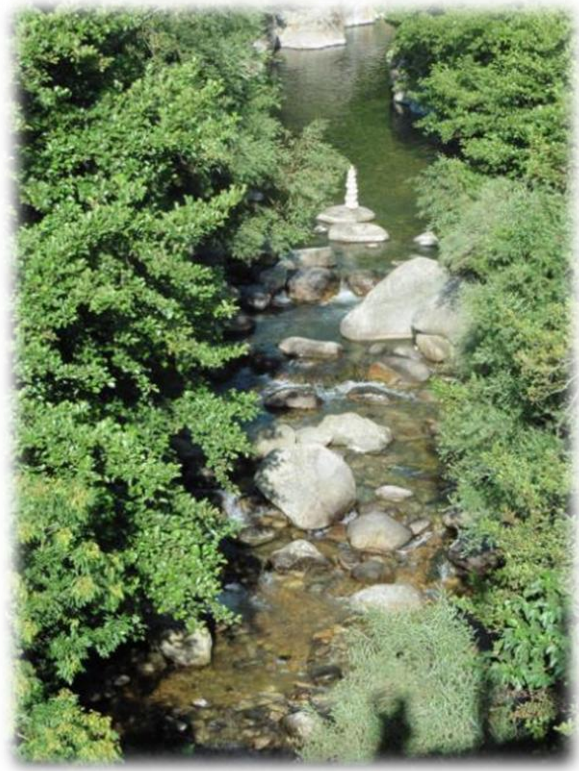
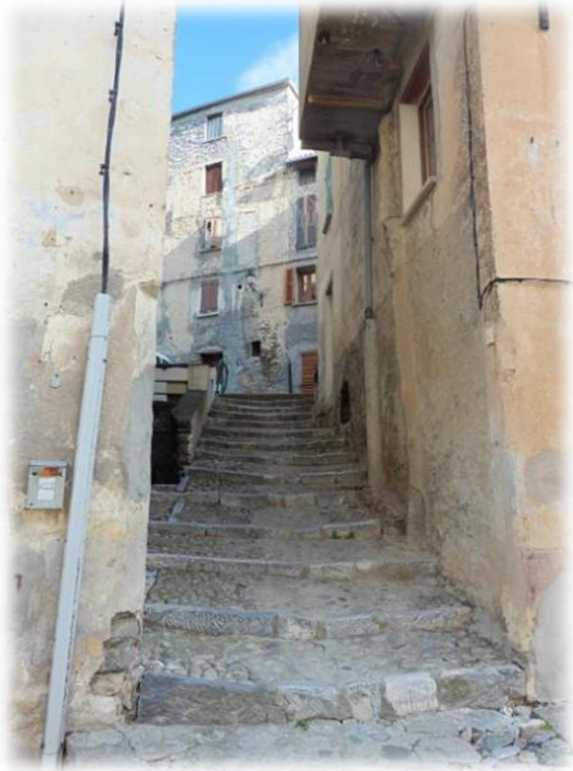
Het brandhout van de kurkeik wordt ook steeds ontdaan van de kurk. De kurkeik kan 250 jaar oud worden. We passeren een kunstwerk in open lucht, een hoopje uitgestrooide lucifers. Het luciferdoosje hebben we niet kunnen terugvinden.

Maandag 15 juni 2015

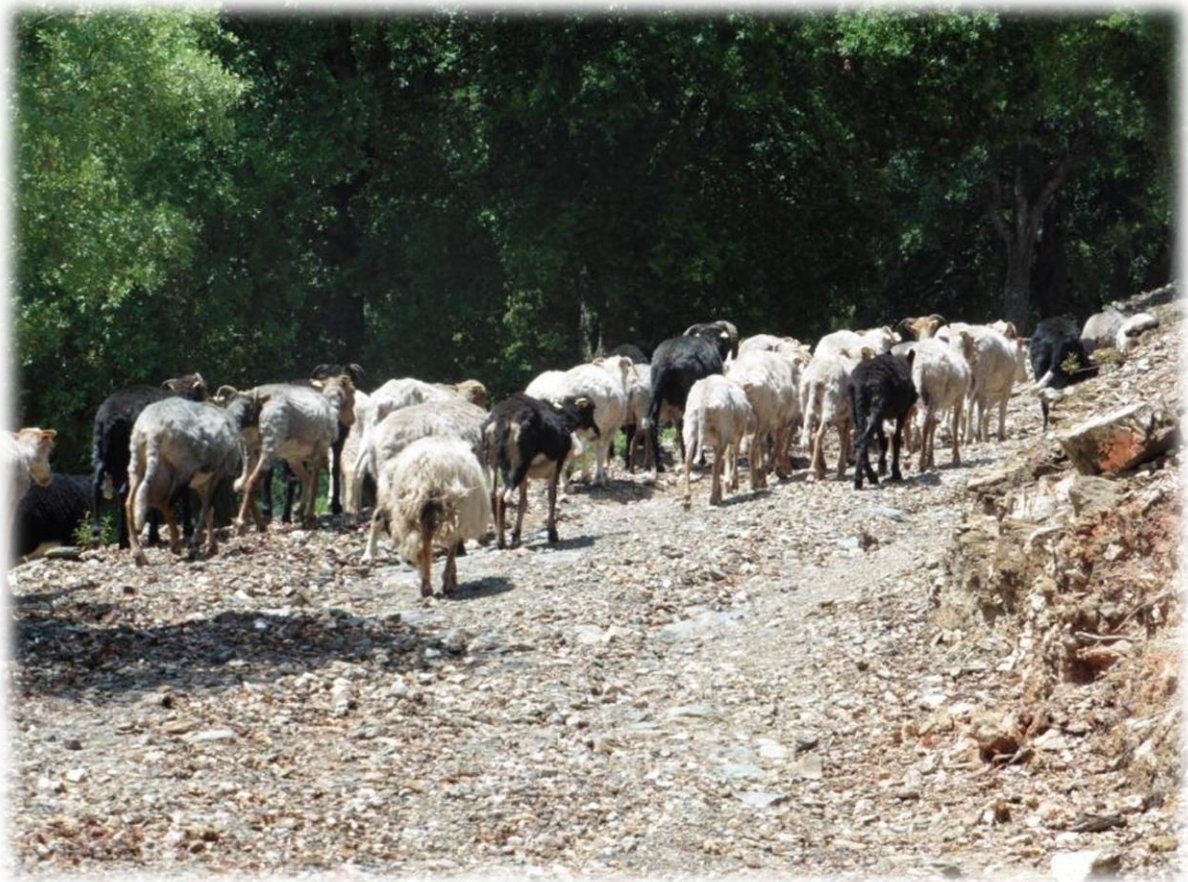
- Van : Corté 400 m
- Naar : Venaco 600 m
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 7 uur

Ik stap vandaag alleen. Lut en Myriam nemen een rustdag. Henri neemt Josine voor zijn rekening. Het weer blijft onstabiel. Gisteren hebben we regen gehad en ook vandaag zullen we regen en onweer krijgen.

Ik verlaat al vlug Corte met, op de achtergrond, de goed onderhouden oude Genuese brug over de Tavignano.

De oude molen van Masgiolu heeft nog tot 1960 gemalen. Hij werd ooit gebruikt om tarwe, maïs en kastanjes te malen. Elke familie had op dat moment een gemiddelde van twee of drie kastanjabomen. De molen had een capaciteit van 50 kg meel per dag.

Voor morgen geven ze een ganse dag regen en oweer in het binnenland. We beslissen dan maar om morgen naar de kust te trekken. Hopelijk hebben we daar beter weer.

Dinsdag 16 juni 2015

We sporen naar het mondaine badplaats Île-Rousse . Jammer dat we het niet meer met het oude treinstel kunnen doen. Toen ik in 2007 in Corsica was hadden ze nog geen nieuwe treinstellen. In elk geval is het nog steeds het oude spoor door de bergen, een belevenis op zichzelf.

In de zee merken we een gezonken roeiboot. In het binnenland hangen donkere wolken en af en toe horen we het in de verte donderen. Maar aan de kust is het zonnig.

De naam Île-Rousse is afkomstig van het Isola Rossa, het eiland van roodbruin graniet voor de haven. Dit eilandje, dat ook Île de la Pietra wordt genoemd, werd in 1852 door een dam met het vasteland verbonden.

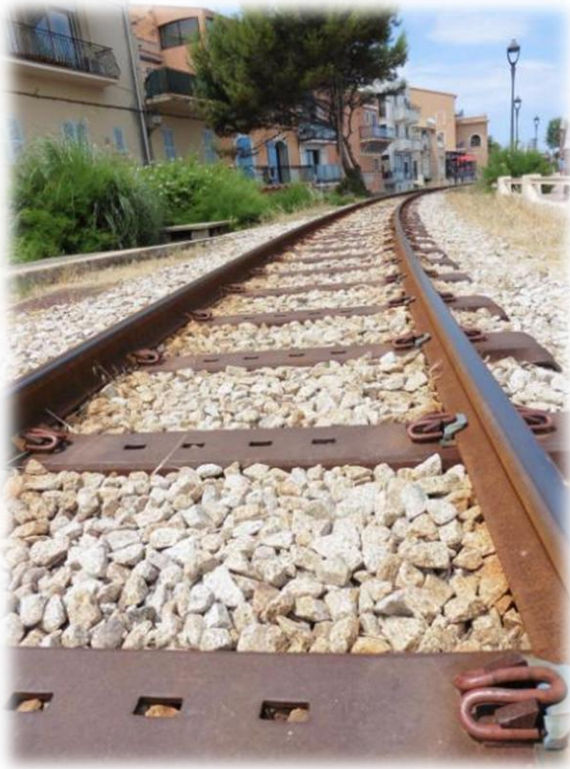
We wandelen naar het hoogste punt van Île-Rousse waar een vuurtoren staat. Vervolgens slenteren we door de winkelstraatjes waarbij de dames niet kunnen weerstaan aan hoeden en kledij.

De vlag van Corsica vertoont een zwarte Morenkop met een witte band om het voorhoofd en met een strik naar achter. Met zekerheid weet men het niet maar misschien herinnert dit aan de overwinning op de Moren en was het vroeger een blinddoek over de uitgestoken ogen van de Morenkop.

Maar het zou ook kunnen dat de eerste bewoners van Corsica slaven waren. Deze droegen een band rond het voorhoofd met de knoop naar voor. Maar met de bevrijding werd de knoop naar achteren geplaatst om de herinnering aan de slavernij weg te werken.